ve smyslu § 10/1 novely a odepírati mu nárok na náhradu hmotné újmy, kterou zde zákon dává jim zcela všeobecně. Není pro takový výklad také žádného vnitřního důvodu. Právě u starosty obce, který z funkcionářů obecních je svým úřadem nejvíce zaneprázdněn, je nárok na náhradu nejvíce opodstatněn a nelze také předpokládati, že zákonodárce chtěl snad převzetí právě této funkce příslušníkům oněch vrstev sociálních, k vůli nimž náhradní nároky dle § 10 novely založil, ztížiti.

Názor žal. úřadu, že § 10 novely č. 76/1919 na starostu obce se nevztahuje, a že tedy starostovi ob. na náhradu hmotné újmy způsobené jemu ztrátou času při výkonu funkce starostenské dle cit. předpisu nárok nepřísluší, není se zákonem ve shodě, pročež bylo nař. rozhodnutí v základě § 7 zák. o ss zrušiti.

Otázkou, je-li snad přípustno, aby ob. zastupitelstvo starostovi vedle náhrady hmotné újmy podle § 10 novely, na niž tento má nárok, poskytlo podle § 25 odst. 2. česk. ob. zřízení z dobré vůle ještě jinou »náhradu«, neměl nss vzhledem k stanovisku zaujatému žal. úřadem podnětu se zabývati. A rovněž nemohl nss řešiti otázku, zda v konkretním daném případě nárok st-lův, vyvozovaný z § 10 novely, nebyl snad modifikován nebo konsumován náhradou, kterou mu podle § 25/2 česk. ob. zříz. svého času povolilo ob. zast., poněvadž ani tato otázka nebyla žal. úřadem řešena.

Č. 5712.

Honební právo (Morava): * Ani obecní honební výbor, ani dosavadní nájemce honitby nemohou jako vadu řízení důvodně vytýkati, že rozhodnutí politického úřadu, jímž prodloužení dosavadního nájemního poměru podle § 29 mor. hon. zák. bylo odepřeno, není opatřeno důvody.

(Nález ze dne 28. května 1926 č. 10.023/25).

Věc: Jan V. a obecní honební výbor v K. proti zemské politické správě v Brně o prodloužení pronájmu obecní honitby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z 15. září 1924 požádal Jan V., dosavadní nájemce ob. honitby k-ské, honební výbor, aby mu nájem prodloužen byl i na příští období 1925/1930. Ob. hon. výbor usnesl se 9. října 1924 přistoupiti na žádané prodloužení nájmu a předložil věc osp-é ke schválení. Když několik občanů podalo námitky, v nichž poukazováno na to, že smluvené nájemné 200 Kč je příliš nízké, zamítla osp výměrem ze 4. listopadu 1924 žádost z důvodu, že několik majitelů pozemků v obci požádalo o zařízení veř. dražby honitby, kterou se docílí vyššího nájemného. Odvolání jednak ob. hon. výboru, jednak Jana V., byla rozhodnutím zsp-é z 15. ledna 1925 zamítnuta, poněvadž podle § 8 odst. 1 hon. zák. má obecní honitba pronajata býti z pravidla veř. dražbou, § 29 pak, jež ze zásady té stanoví výjimku, ponechává schválení prodloužení nájemní smlouvy volnému uvážení polit. úřadu a nedává ani dosavadnímu nájemci ani ob. hon. výboru na toto prodloužení právního nároku.

O stížnosti, naříkající rozhodnutí to pro vadné řízení, nss uvážil:

§§ 8 a 19 mor. hon. zák. stanoví zásadu, že ob. honitba pronajímá se pro každé hon. období ob. hon. výborem, a to ve veř. dražbě, s výhradou schválení polit. úřadu podle § 22 cit. zák. Paragraf 29 připouští z této zásady výjimku potud, že za uvedených tam předpokladů, které nepřicházejí dnes v úvahu, může osp s přivolením hon. výboru dosavadní nájemní poměr ohledně ob. honitby pro příští období nájemní bez dražby prodloužiti dosavadnímu nájemci. Ze znění tohoto předpisu dlužno — když ani z ostatních ustanovení hon. zák. nepodává se výklad jiný — souditi, že ani ob. hon. výboru ani dosavadnímu nájemci nepřísluší nárok na to, aby pol. úřad dosavadní nájemní poměr takto prodloužil, a že jest spíše ponecháno úvaze pol. úřadu, chce-li zmocnění §em 29 jemu daného využíti a připustiti výjimku ze zásady normované v § 19. Nelze tedy ve výroku, jímž pol. úřad odepřel postupovati dle § 29, shledávati porušení nějakého materielního nároku ať hon. výboru ať dosavadního nájemce.

Po názoru nss-u nepřísluší však ani tomu ani onomu ani procesní nárok na to, aby pol. úřad své zamítavé rozhodnutí nějak odůvodňoval.

Pokud se především týče dosavadního nájemce, je právní vztah jeho k honitbě omezen na období, na něž mu honitba pronajata, a uplynutím jeho zaniká. Eventuelní zájem na tom, aby honitbu podržel i v příštím období, je zájmem pouze faktickým; v zákoně nelze shledati nejmenší opory pro názor, že by jej zákon chtěl nějak chrániti. Nestává se zájmem právně relevantním ani tím, když ob. hon. výbor se usnese, že honitba má dosavadnímu nájemci podle § 29 hon. zák. býti ponechána i na příští období; neboť podle cit. právě předpisu disposice tam uvedené přísluší toliko pol. úřadu, nikoliv ob. hon. výboru, a zmíněné tam přivolení tohoto výboru je pouze interním aktem, který se děje vůči úřadu a nikoli vůči nájemci. Z toho jde tedy, že dosavadnímu nájemci nelze v řízení o prodloužení nájmu dle § 29 hon. zák. přiznati ani žádných práv procesních, a tudíž ani práva, aby rozhodnutí úřadu bylo vůči němu nějak odůvodňováno.

Jiné je ovšem postavení veškerenstva majitelů hon. pozemků. Předmětem disposice dle § 29 hon. zákona jest j e j i c h právo honební (§ 1 hon. zák.), které zásadně podléhá jejich disposici (§§ 9/3, 11, 12, 15, 19, 22). Avšak pol. úřad tím, že odmítá učiniti výjimečné opatření §em 29 jemu vyhrazené, onoho disposičního práva ob. hon. výboru nijak se nedotýká, naopak svým zamítavým výrokem právě ob. hon. výboru ponechává a umožňuje, aby sám ob. honitbou disponoval; že hon. výbor může učiniti tak jedině veř. dražbou a nikoliv prodloužením dosavadního nájemního poměru z volné ruky, je důsledkem kategorického předpisu zákona, jenž jinaké disponování se strany hon. výboru nepřipouští. Nař. výrok neomezuje tudíž ob. hon. výbor v jeho právech, nedotýká se zákonem uznaného jeho zájmu, a nelze proto přiznati hon. výboru ani procesního nároku na to, aby takovýto výrok byl nějak odůvodňován.

č. 5713.

S a m o s p r á v a o b e c n í (P r a h a): * Obecní dávku »za povolení k rozdělení pozemku na místa stavební« (čl. I. odst. I. 3. lit. b) zákona